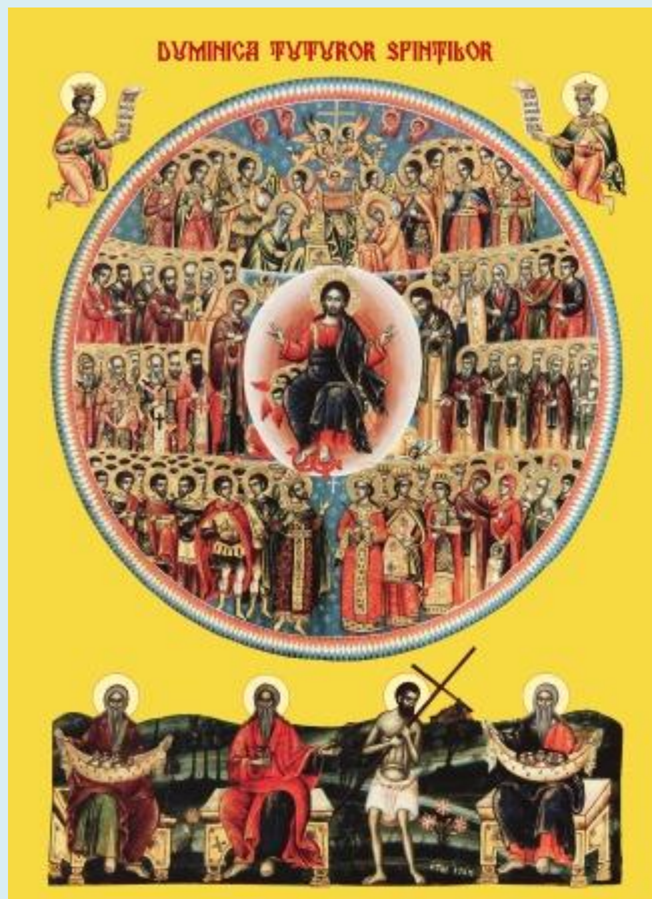
Canonul tuturor Sfinţilor

Predici la Duminica tuturor Sfinţilor (1.Octoih):

https://www.academia.edu/43717019/Predici_la_Duminica_tuturor_Sfin%C5%A3ilor_1_Octoih_

https://archive.org/details/predici-la-dum-tuturor-sf./mode/2up

https://drive.google.com/file/d/1U82hohk9oqqrjTE7Jzg8jK6XkZEwCeqh/view

****

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce se purta în căruţă l-a afundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel cel ce fugea, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Lăudând eu cetele Sfinților Tăi, rogu-mă să se lumineze cu lumina Ta sufletul meu pentru rugăciunile lor, că Tu eşti lumina cea neapropiată, carele goneşti întunericul necunoştinței cu strălucirile Tale, Hristoase, Cuvinte al lui Dumnezeu, dătătorule de lumină.

Dacă Te-ai înălțat pe lemn, ai tras la cunoştinţa Ta toată moştenirea neamurilor, Stăpâne, şi cu lumina Sfintei Treimi i-ai luminat, prin Sfinții Tăi apostoli, prin care ai gonit întunericul înşelăciunii.

Aşezământului Tău de lege, Hristoase, măriţii Tăi apostoli plecându-se, toate cele de pe pământ cu bună credinţă le-au lepădat; şi cu lumina darului au luminat toată lumea, propovăduindu-Te ca nişte evanghelişti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bucurie ridicând mucenicii Crucea Ta şi cinstitei patimii Tale fără de abatere urmând, nu s-au temut vitejii de îngrozirea muncitorilor, nici de foc, nici de sabie, nici de bătăi, încă nici de foame, nici de moarte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Îndrăzneală bărbătească luând arătat fecioarele, prea curată, şi chinurilor muceniceşti fără de abatere urmând, precum zice psalmistul: În urma ta Fecioară, dumnezeieşte bucurându-se, s-au adus Fiului tău, Împăratului a toate.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce ai întărit dintru început cerurile întru pricepere şi pământul pe ape l-ai întemeiat, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, unule Iubitorule de oameni.

Cu sfinţită preoţie îmbrăcându-se preoţii şi păstorii şi aceia înțelepțeşte chivernisindu-o, Hristoase, după vrednicie au împodobit cuvântul învăţăturii de sus cu adevărat îmbogăţindu-se.

Împodobindu-vă cu podoabele frumuseții celei dintâi şi arătându-vă ca nişte luminători nerătăciți, cer ați făcut Biserica lui Hristos Sfinţilor, unul într-un chip, altul în alt chip, în multe feluri pe dânsa împodobindu-o.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legii Tale plecându-se adunările celor fericiți, cu multe feluri de bunătăţi luminându-se, au moştenit locaşurile cele cereşti, bucurându-se. Că unul una, altul alta, toți acelea după vrednicie le-au împlinit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântece fecioresc pe Dumnezeu cuvântul cel din Dumnezeu, L-ai născut nouă Maica lui Dumnezeu, pe carele fecioare curate cu dumnezeiască cuviinţă L-au iubit şi în urma ta toate luminat, Lui au urmat.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

A moşilor, a părinţilor, a patriarhilor, a apostolilor, a mucenicilor, a ierarhilor, a proorocilor şi a cuvioşilor Tăi; a pustnicilor şi a drepţilor şi a tot numele ce este scris în Cartea vieţii, săvârşind sfânta pomenire şi rugându-ne, Hristoase Dumnezeule, pe toţi îi îndemnăm spre rugăciune rugându-ne: Împacă pentru dânşii lumea Ta ca un iubitor de oameni, ca toţi să strigăm către Tine: Dumnezeule cel ce Te proslăveşti întru sfatul Sfinţilor Tăi, Tu eşti cu adevărat Cel ce ai proslăvit după vrednicie pomenirea lor. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe ceea ce este uşă cerească şi sicriu, munte cu totul sfânt, nor luminos, să o lăudăm; pe rugul cel nears, raiul cel cuvântător şi chemarea Evei, odorul cel mare a toată lumea. Că într-însa s-a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu bună credinţă se închină prea sfintei Naşterii tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti Hristoase Domnul meu...

Amestecându-se adunarea Sfinţilor Tăi prin dragoste şi de Tine îndulcindu-se cu adevărată şi curată bucurie, dănţuieşte atotvăzătorule împreună cu îngerii în jurul Tău, Dumnezeul tuturor şi Domnul, danţul nevinovăţiei.

Vitejeşte v-aţi încununat măriţilor Sfinţi mucenici cu mucenicească cunună împodobiţi, fiind mai întâi cu ungerea preoţiei cea dumnezeieşte lucrătoare, prea fericiţilor. Pentru aceasta, îndoite cununi după vrednicie luând, cu Hristos vă bucuraţi în veci.

Toată cugetarea trupului o aţi supus Duhului după adevăr de Dumnezeu purtătorilor, veştejind pustniceşte cu postul pornirile lui cele neoprite; şi acum cu lumina nepătimirii luminându-vă, aţi luat răsplătirile ostenelilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte mucenici ai lui Hristos, întâiul Mucenic, munci prea cu asuprire aţi suferit cu răbdare şi vitejeşte, ca în trupuri străine nevoindu-vă măriţilor şi acum moşteni împărăţiei arătându-vă, izvorâţi vindecări credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mireasă a lui Dumnezeu ai fost, Născătoare de Dumnezeu, că pe Cuvântul lui cel mai înainte de veci trupeşte l-ai născut nouă, întru carele şi femeile cu sfinţenie vieţuind şi cu feluri de chinuri prin tine împodobindu-se, căderea strămoaşei o au îndreptat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti lumină neapusă ? Şi m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul; ci mă întoarce, rogu-mă, şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Ca şi dumnezeieștii prooroci, v-ați învrednicit mai-nainte a vedea cele ce erau să fie şi dorind de bun neamul sufletului, v-ați curățit prin viață curată, o de Dumnezeu purtători, luminându-vă cu puterea Duhului!

Ceata Sfinților acum se luminează cu dumnezeieşti daruri; toți cei mai-nainte de lege, patriarhii, proorocii, apostolii, adunările mucenicilor şi ale pustnicilor, ale învăţătorilor şi ale drepţilor, împreună cu sfinții mucenici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Văzând astăzi adunarea Sfinților Tăi, luminându-se cu strălucirea Mântuitorule, şi cu făcliile darului cele nestinse, lăudăm neîncetat dumnezeiască bogăția Ta şi îndestularea bunătăţilor, Iubitorule de oameni.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe prea minunatul tău Fiu iubindu-L prea cinstitele femei, cele frumoase ale vieţii întru nimic le-au socotit, dorind cu dragoste numai de luminarea şi dumnezeiască strălucirea Lui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Ca o piatră cinstită aleasă pusă în capul unghiului, Sfinţii în Sion aflându-Te pe Tine, Stăpâne, temelie neclintită, ca nişte pietre alese pe sine deasupra s-au zidit.

Împungându-se coasta Ta şi picături de sânge cu apă îndumnezeitoare curgând, lumea a înnoit şi a chemat dumnezeiască adunarea tuturor Sfinţilor, Făcătorule de bine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudăm cu toată buna-credinţă dumnezeiescul nor al mucenicilor, care s-a luminat cu darul şi a strălucit prea luminat cu roşala sângelui şi cu porfira pătimirii lor celei tari.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Maică prea adevărată a lui Dumnezeu, pe tine toţi te cunoaştem, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin care firea femeiască întărindu-se, pentru Hristos a pătimit şi de toată fapta bună, prin buna credinţă s-a umplut.

Condac, glasul al 8-lea: Ca nişte pârgă a firii, Ţie săditorului făpturii, lumea îţi aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale cărora rugăciuni,

în pace adâncă Biserica Ta obştei Tale pentru Născătoarea de Dumnezeu păzeşte-o, mult Milostive.

Icos: Cei ce s-au muncit în tot pământul şi la ceruri s-au mutat, cei ce au urmat patimilor lui Hristos şi patimile noastre le-au înlăturat, astăzi se adună aici, arătând Biserica celor întâi născuţi, ca pe ceea ce ţine chipul celei de sus şi strigă lui Hristos: Dumnezeul meu eşti; pentru Născătoarea de Dumnezeu păzeşte-o, mult Milostive.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu vesele picioare, ca într-o grădină verde săltând, au cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cetele Sfinţilor, pe Cel ce se odihneşte întru Sfinţi, neîncetat lăudându-L se îndulcesc acum de dumnezeiască desfătare, şi bucurându-se dănţuiesc, cântând: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu dumnezeieştile străluciri ale întreit luminătoarei revărsări de lumină, strălucindu-se cu cuviinţă adunările Sfinţilor, teologhise-au pe unimea cea întreit numărată: Pe Tatăl cel împreună fără început, şi pe Fiul cu bună credinţă şi pe Duhul Sfânt.

Când Te vei arăta, Dumnezeule, cu slava Ta cea negrăită în mijlocul dumnezeilor, cele vrednice dându-le şi împărțindu-le daruri şi dăruindu-le cununi, atunci, Mântuitorule, învredniceşte-ne să-Ţi cântăm Ţie: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucurându-ne să lăudăm soborul tuturor Sfinților, cel ce s-a adunat din tot neamul împreună şi dregătoria şi petrecerea, şi cu dânşii împreună să cântăm: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Maria cea prea curată şi prea sfântă, Născătoarea de Dumnezeu, fecioarele toate împreunând danț dumnezeiesc, bucurându-se o laudă strigând cu un glas: Bucură-te, ceea ce ai izvorât nouă izvorul bucuriei.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, Făcătorului şi Mântuitorului, au strigat: Tineri bine îl cuvântaţi, preoți lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toţii vecii.

Bucurați-vă mucenici, prooroci şi apostoli şi cinstitul sobor al sfinților mucenici şi dumnezeiască ceata drepţilor, a cuvioşilor şi a învăţătorilor, împreună cu mironosiţele femei, cu dulceaţă cântând: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi pe Hristos întru toți vecii.

De strălucirea cea mai presus de gând săturându-vă Sfinţilor şi de dumnezeiasca veselie şi bucurie umplându-vă, dumnezei v-ați făcut cu apropierea către Dumnezeu şi strălucirilor celor dumnezeieşti lucrătoare împărtăşindu-vă şi cu razele slavei celei negrăite fiind luminaţi, prea înălțați pe Hristos întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătându-vă, Sfinţilor, ca nişte luminători mult luminoşi, ați luminat cerul Bisericii cu multe feluri de daruri şi cu osebite podoabe, întru dreptate, bărbăţie, curăţie şi înţelepciune; pe Stăpânul preoţi lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu veselie toate femeile cele ce ați fost gânditoare de Dumnezeu, care v-ați dat duhul întru Hristos şi pe prea curata Fecioară şi adevărată Maica lui Dumnezeu, care ne-a izbăvit pe noi din blestemul strămoaşei Eva, stându-i înainte cu bună cucernicie, lăudați-o împreună şi pe Fiul ei în veci.

Și cântăm: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimânta-tu-s-au de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te slăvim.

Cu nădejde şi cu dragoste într-armându-se şi cu credință îngrădindu-se adunarea celor aleşi, toate îngrozirile tiranilor, muncile şi bătăile, cu bucurie le-au răbdat; îmbogățiți fiind în lupte cu Hristos purtătorul de biruință, cei ce au fost întâi mucenici ai adevărului.

Pe cei ce au fost limanuri de mântuire, pe Botezătorul, pe apostoli, pe prooroci şi mucenici împreună cu pustnicii, pe dumnezeieştii învăţători, pe preoți şi adunarea patriarhilor şi pe slăviții sfinţiţi mucenici şi femeile cele de Dumnezeu iubitoare, pe cuvioşi şi pe drepţi, să-i lăudăm acum după vrednicie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu focul ispitelor lămurindu-vă, şi cu desfătările neîndulcindu-vă curat vă bucuraţi stând în ceruri înaintea scaunului celui luminat al Stăpânului, mărite adunări ale Sfinţilor, stricându-se oglinzile şi umbra trecând, cu arătarea adevărului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai adunătoare celor despărţite, că prin tine oamenii s-au făcut împreună locuitori cu îngerii în ceruri cu adevărat şi cetele tuturor Sfinţilor acum mărturisesc împreună cu dânşii, lăudând veşnice cântări pe cel născut al tău, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Luminânda învierii: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a Sfinţilor*

Pe Botezătorul şi înainte Mergătorul, pe apostoli şi prooroci, pe mucenici şi ierarhi, pe pustnici, împreună cu iubitoarele de Dumnezeu femei, pe toţi, drepţii şi pe Cetele îngerilor, după datorie cu cântări să-i încununăm, rugându-ne, ca să dobândim slava lor de la Hristos Mântuitorul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cel ce este sus dumnezeieşte proslăvit de îngeri, din sânurile părinteşti nedespărţindu-Se, precum nu se poate spune, Preacurată, cu cei de jos împreună a vieţuit

şi tu ai fost solitoare de această mântuire, dând acestuia trup din curat sângele tău, mai presus de cuvânt curată, pe carele roagă-L să dea robilor izbăvire de greşeli.

Sinaxar în Duminica tuturor Sfinţilor

Stih: Înalţ pe toţi prietenii Domnului cu slavă,
Și în cer a fi cu dânşii am mare dorire.

Tot în această zi, în Duminica cea dintâi după pogorârea Duhului Sfânt, prăznuim praznicul tuturor Sfinţilor celor de pretutindenea, din toată lumea, de la răsărit, apus, miază-noapte şi miază-zi. Pe care, după pogorârea Duhului Sfânt au aşezat dumnezeieștii Părinţi să o prăznuim ca şi cum ar fi arătat că venirea Duhului Sfânt a făcut prin apostoli de a sfinţit pe cei din amestecarea trupului nostru şi i-a pus spre plinirea cetei îngereşti ce a căzut şi prin Hristos i-a adus lui Dumnezeu: pe unii adică prin mucenicie şi prin sânge; iar pe alţii prin viață îmbunătăţită, şi cele mai presus de fire au săvârşit.

- ✓ *Deci, întâi pentru un scop ca acesta prăznuim praznicul tuturor Sfinţilor.*
- ✓ *Iar al doilea, pentru că mulţi au bineplăcut lui Dumnezeu prin fapta bună cea desăvârşită; şi pentru că au fost necunoscuţi de oameni, au de la Dumnezeu multă slavă. Sau pentru că mulţi au vieţuit după plăcerea lui Hristos. În India şi în Egipt, în Arabia, în Mesopotamia, în Frigia; încă şi în tot apusul, până şi la insulele Britanice. Mai în scurt zicând, la răsărit şi la apus.*

Şi nu era cu putinţă a cinsti pe aceştia toţi cum se cuvine, pentru mulţimea lor. Însă ca să luăm ajutor şi de la toţi aceia, oricine ar fi, care au făcut pe pământ spre plăcerea lui Dumnezeu. Încă şi pentru cei ce se adaog şi acum, au aşezat dumnezeieștii Părinţi să le serbăm praznicul, al tuturor, adică al celor de mai înainte şi al celor mai de pe urmă, al celor arătaţi şi al celor nearătaţi, întru câţi Duhul Sfânt sălăşluindu-Se i-a sfinţit, cinstindu-i şi primindu-i.

- ✓ *Apoi este şi aceasta a treia pricină; ca pe Sfinţii ce se prăznuiesc în fiecare zi, să-i adune într-o zi, ca să se arate că pentru unul Hristos S-a nevoit şi toţi au alergat pe calea aceleiaşi bunătăţi şi aşa toţi ca nişte robi ai unuia Dumnezeu, după vrednicie s-au încununat. Şi aceştia alcătuiesc Biserica, plinind lumea cea de sus.*

Tot-odată ne îndeamnă şi pe noi să facem asemenea acestora şi pe cât fieştecine are puterea să se nevoiască cu toată osârdia. Iar tuturor Sfinţilor care au fost din veac, prea înţeleptul şi pururea pomenitul împărat Leon, le-a zidit o biserică mare şi prea

frumoasă, care este aproape de biserica Sfinţilor apostoli, înlăuntru în Constantinopol.

Spun unii că această biserică a fost zidită mai întâi pentru Teofana, întâia femeie a acestui împărat, care desăvârşit a bine plăcut lui Dumnezeu, şi încă spre mai mare mirare că în mijlocul tulburărilor şi ca împărăteasă s-a sfinţit. Împăratul zidind biserica, când a fost să o închine, a descoperit dorinţa sa clerului, dar nu i-a aflat pe dânşii plecaţi voii sale, nici au voit după gândul lui, zicând: Cum că fără de cuviinţă este ca să se socotească îndată şi în asemenea cinste, aceea ce ieri şi alaltăieri fusese slăbănogită de nălucirea şi de desfătarea împărătească şi n-ar fi încă vremea să se zidească ei biserică aşa de frumoasă şi de cuvioasă, măcar că bine plăcuse lui Dumnezeu.

Atunci prea înţeleptul împărat cu voia a toată adunarea bisericească, acea biserică ce o zidise o a închinat tuturor Sfinţilor celor din toată lumea, zicând: De este şi Teofana sfântă, să se numere şi ea împreună cu toţi Sfinţii, şi pentru aceasta mi se pare că de aici mai vârtos a luat începere acest praznic a se prăznui; măcar de va fi fost şi mai-nainte; dar în zilele împăratului acestuia desăvârşit s-a întocmit şi s-a aşezat, precum are acum rânduieli şi aşezământuri.

Însă să se ştie, că pe toţi prăznuim acum, pe câţi Duhul Sfânt după bunul dar i-a sfinţit. Şi anume: pe minţile cele prea înalte şi sfinţite, pe cele nouă cete, adică pe Heruvimi, Serafimi, Scaune, Domnii, Puteri, Stăpânii, Căpetenii, Arhangheli şi îngeri; pe strămoşi, patriarhi, prooroci; pe Sfinţii apostoli, mucenici, arhierei şi pe Sfinţii mucenici şi pe cuvioşii mucenici, pe cuvioşi şi pe drepţi, şi pe toate cetele Sfintelor femei, şi pe toţi ceilalţi Sfinţi nenumiţi, şi împreună cu aceştia şi pe cei ce s-au mai adaos, şi care vor mai fi şi după aceasta, şi mai-nainte de toţi şi între toţi şi cu toţi Sfinţii, pe PreaSfânta Sfinţilor, pe Doamna noastră şi Stăpâna Născătoarea de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria.

Cu ale căreia rugăciuni, Hristoase Dumnezeule şi cu ale tuturor Sfinţilor Tăi celor din veac, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, ca un bun şi de oameni iubitor. Amin.